

то ся *воплоти* или *вочеловѣчи* за възрожденіето и искупленіето на мірътъ чрезъ саможъртвованіето си.

Богъ има *единъ* само *Сынъ*, своето Слово, който е вѣчното израженіе на бытіето му, и който ся е *родилъ* отъ него *предвѣчно*. Словото е *само*, което е отъ вѣчностъ *проишло* изъ Началото, сирѣчь, изъ Отца, чрезъ едно дѣло, което ся зове *рожденіе*. Това дѣло ся е *извършило* *прежде всѣхъ вѣкъ*, или, *преди* сотвореніето на онія *последователны мигновенія*, които *именувамы время*, и *преди* сотвореніето на *всичкытъ онія сѣщества*, на които бытіето ся *мѣри* отъ *времето*. Отъ това слѣдува, че О-